

Socialforvaltningen Rådhuset, Sekretariatet
--

- 6 FEB. 2008

J.nr.
----

modtaget elektronisk

Mikkel Warming

Fra: Gaderummet-Regnbuen [socpsyk@post6.tele.dk]
Sendt: 6. februar 2008 15:48
Til: Overborgmesteren; Overborgmesteren
Cc: Mikkel Warming; Leslie Arentoft; Peter Schlüter; Frank Hedegaard; Thor Buch Grønlykke; Lars Rasmussen; Jens Nielsen; Finn Rudaizky; Margrethe Wivel; Wallait Khan; Rikke Lauritzen
Emne: ang. Gaderummet på Nørrebro
Vedhæftede filer: header.htm; 2008-02-06 Jyllands Posten. Sagen om den ulovlige lukning af Gaderummet.pdf; 2008-02-05 Til Socialudvalget ang. Gaderummet og alvorlige konsekvenser for brugergruppen ift. det nye tilbud.pdf; 2008-02-05 breve fra Gaderummets advokat.pdf

Overborgmester Ritt Bjerregaard
 Rådhuset
 1599 København V
 ritt@kk.dk
 overborgmesteren@kk.dk

med kopi til Socialborgmester Mikkel Warming og Socialudvalget
 d. 6. februar 2008

Ang. Gaderummet på Nørrebro – socialpsykologisk fristed for hjemløse og udstødte unge**En anmodning om Overborgmesterens øjeblikkelige indgriben overfor Socialborgmester Mikkel Warmings dispositioner.**

Kære Overborgmester Ritt Bjerregaard

Jeg skriver dels til din orientering og dels med anmodning om, at du øjeblikkeligt går ind i vores sag. Vi er på 9. måned i konflikt med Socialforvaltningen, Socialborgmesteren og Socialudvalget, i en sag som er kommet helt ud af proportioner, både forvaltningsmæssigt, socialt og etisk/moralsk og demokratisk og juridisk.

Du har sikkert hørt om vores sted, Gaderummet, et utraditionelt bo- og værested med en alternativ pædagogik, en socialpsykologi, for unge marginaliserede og udsatte, der er udstødt fra andre af kommunens traditionelle hjælpetilbud og institutioner. Gaderummet er et velfungerende sted for denne "restgruppe" af unge, som ikke kan være, rummes eller hjælpes andre steder. I stedet for gaden, kriminaliteten, stofferne og banderne har de så Gaderummet, som deres eneste sted.

Socialudvalget besluttede d. 2. maj 2007 at tilbagekalde godkendelsen af Gaderummet og dermed fratage Gaderummet sine øremærkede midler fra statens Sats-pulje. Samtlige ansatte blev fyret og den daglige leder blev bortvist, da man ønskede Gaderummet afviklet.

Men det gik langt fra rigtigt for sig fra Socialforvaltningens side og der er flere retsstridige handlinger og ulovligheder udført i sagen, ligesom handlinger der burde have fundet sted ikke er udført. Flere demokratiske og juridiske spilleregler blev overtrådt af forvaltningen. Grundlaget for lukningen har været uoplyst og bygget på udokumenterede påstande. Herunder fra en tilsynsrapport fra 2006 som menes foretaget ikke-uvildigt, indeholdende deciderede fejl, mangler og misvisninger om Gaderummets arbejde og desuden 6 påbud, primært med krav om indordning under psykiatrien og medicinering af unge af princip, selvom Gaderummets kerneområde er at arbejde med unge, der ikke ønsker medicin, også unge med psykiske lidelser. Det er Gaderummet godkendt til. Tilsynet

stillede således krav, der stred mod hele Gaderummets arbejde og de unges ønsker og eksistens i Gaderummet, hvorfor Gaderummet naturligvis gjorde indsigelser mod disse påbud. Men Gaderummet blev så lukket med henvisning til at man var utilfreds med at ledelsen og medarbejderne ikke ville efterleve tilsynets urimelige påbud, der åbenlyst ikke tog hensyn til Gaderummets særlige arbejde. Tilsynets påbud viser sig at indeholde krav om ambulans tvang – tvangsmedicinering uden for hospitalssystemets rammer - hvilket er ulovligt og strider mod psykiatriloven, hvorfor det er en uforståelighed at vi blev lukket på den baggrund. Se vedlagte kronik bragt i Jyllandsposten.

I forbindelse med grundlaget for lukningen af Gaderummet blev undersøgelser og partshøringer undladt af Socialforvaltningen. Den dag i dag er det umuligt at få dokumentation for helt centrale anklager, som Gaderummet lukkes på. Bl.a. den kritik som Gaderummets tidligere tilknyttede psykiater Henrik Rindom, overlæge på Hvidovre Hospital, pludselig sprang ud med om Gaderummet. Denne kritik som vi ikke kan få uddybet eller begrundet nærmere af forvaltningen, udtales som værende central i beslutningen om afvikling af Gaderummet. Men vi kan ikke få nogen dokumentation. Der er efter min mening foretaget meget ensidige vurderinger fra forvaltningens side i sagen, og det står helt klart, at de demokratiske beslutningsprocesser og det der bør gå forud, har været misligholdt groft af forvaltningen. Derudover har Socialforvaltningen handlet partisk ved at indlede et samarbejde om afvikling af Gaderummet med 2 tidligere medlemmer af Gaderummets bestyrelse, som var blevet ekskluderet. Det er efter min overbevisning ulovligt. Der er mange uafklarede spørgsmål, men overordnet om hvorvidt Socialforvaltningens lukning af Gaderummet og fratagelse af dets driftstilskud overhovedet er lovlige og/eller berettiget.

Socialborgmester Mikkel Warming er orienteret om disse uoverensstemmelser, ulovligheder og juridiske tvists flere gange, men han har undladt at handle og det har været umuligt at få etableret en dialog med Socialborgmesteren, der de sidste mange måneder, ligesom forvaltningen, blot har undladt at besvare Gaderummets mange henvendelser og indsigelser.

Socialforvaltningen og Socialborgmesteren har derimod siden lukningen søgt at få etableret en ny og helt anderledes institution i Gaderummets lokaler for Gaderummets brugere, som det senere er blevet besluttet (men på et uafklaret grundlag), men det er en institution af traditionel karakter, der indeholder de samme rammer der udstødte de unge brugere andre steder fra. Tilbuddet kan i sagens natur ikke rumme disse unge, der ellers har fungeret upåklageligt i Gaderummet, ligesom væsentlige dele af de funktioner de har i Gaderummet, og som de har behov for, står til at blive fjernet med det nye tilbud. De unge står reelt til at miste deres tilbud og de har ikke et alternativ, ud over deres gamle liv på gaden, kriminaliteten, de hårde stoffer, prostitutionen, gadebanderne. Se vedlagte brev til Socialborgmesteren og Socialudvalget fra en bruger.

Og da der ikke er andre steder der kan tage sig af denne gruppe af unge marginaliserede og udstødte er vi her endnu, både brugere og personale, og vi har opretholdt Gaderummets virke lige siden, bare uden midler, for at sagen kan blive afklaret på rimelig og demokratisk vis. Vi har søgt dialog gentagne gange hos forvaltningen og Socialborgmesteren, uden resultat. Da vi har meget få midler, er der hverken varme eller varmt vand i Gaderummet længere.

Med henblik på det retsstridige der er foretaget af forvaltningen i sagen, så har Gaderummet en advokat på sagen der gentagne gange har gjort Socialforvaltningen opmærksom på sagens juridiske tvister, og at Københavns Kommune må gå til domstolene og søge de juridiske tvists løst, hvis den fortsat vil gøre sine krav i sagen gældende, og ikke giver Gaderummet sine driftsmidler tilbage.

Socialforvaltningen har ikke ville gå til domstolene for at få løst disse tvister for at gøre sine krav om overtagelse af Gaderummet gældende, og ej heller givet Gaderummet sine driftsmidler tilbage. Socialforvaltningen har derimod intet foretaget sig, men blot trukket tiden ud i nu 9 måneder, tilsyneladende med henblik på at Gaderummet og brugerne i mangel på økonomiske ressourcer gik under som følge af de ringe vilkår det ville medføre og søgte andre steder hen, således man undgik en retssag, hvor Socialforvaltningens retsstridige handlinger ellers ville blive belyst. Det ligner at

Socialforvaltningen har villet sulte og fryse brugerne ud af Gaderummet, bogstaveligt talt. Det er efter min mening uværdigt.

Trods at det er indlysende at Gaderummets unge ikke kan bruge det nye tilbud, og at det står helt klart at Københavns Kommune skal gå til domstolene, hvis de vil fortsætte deres forsøg på overtagelse af Gaderummet, har brugerne af Gaderummet modtaget det der ligner trusselsbreve fra forvaltningen, om at acceptere det nye tilbud. Senest har forvaltningen sendt brev til brugerne om det skal forlade Gaderummet, men altså med manglende juridisk hjemmel, idet at der også er en tvist om hvem brugsretten til Gaderummets lokaler tilkommer. Det er forvaltningen bekendt med, og jeg mener det er uværdigt den måde forvaltningen griber tingene an på i sagen, hvor de juridiske tvists der er uddybet i vores advokats breve ses overhørig og besvares med at man ikke er enig. Mig bekendt ikke gængs forvaltningspraksis.

For mig at se er der tale om reel trussel på basale levevilkår, og klare brud på retssikkerheden, for at Københavns Kommune kan få sine ting igennem, og det er oven i købet på bekostning af unge der i forvejen er udsatte i samfundet. Jeg mener også at der er tale om at forvaltningen og borgmesteren misbruger den magt de har ved at kunne holde på pengene, samtidig med de heller ikke går til domstolene for at afklare sagen, hvilket er til egen fordel.

Flere unge fra Gaderummet har selv handlet i konflikten og skrevet flere gange til forvaltningen, borgmesteren og udvalget, men der svares ikke på noget af det. Jeg mener at Socialforvaltningen med sine handlinger og ikke-handlinger er med til at optrappe den konflikt der eksisterer. Gaderummet har gjort alt for at få skabt en dialog. Socialforvaltningen og borgmesteren har haft gode muligheder for at få en sådan dialog med Gaderummet, og for at få rettet op på de retsstridigheder der er foregået. Gaderummet har fået etableret en ny bestyrelse, blandt andet bestående af Preben Brandt, formand for Rådet for Socialt udsatte og Projekt Udenfor, Line Lerche Mørch og Morten Nissen der er lektorer i psykologi, som flere gange har tilbudt dialog med forvaltningen og udvalget. Men det har man ikke ønsket. Sådan må det opfattes – men det er totalt uforståeligt for os, da netop pågældende personer sidder inde med stor forskningsekspertise på området.

Trusler om rydning

Senest har flere partier på Københavns Rådhus krævet Gaderummet ryddet. Endnu en trussel. Som sagt er der en juridisk tvist om hvem der har brugsretten til Gaderummets lokaler, og derfor vil det være ulovligt hvis Gaderummet ryddes. Det vil være at begå selvtægt. Men sagen har fået en sådan karakter, hvor jeg frygter at Socialforvaltningen og Socialborgmesteren vil gøre alt for at få brugerne ud og overtaget stedet, hvorfor jeg også frygter at forestillingen om en retsstridig rydning lever som handlemulighed hos Socialudvalgets medlemmer.

Særligt fordi sagen ligner retsstridig ekspropriation, af Gaderummets arbejde midler og værdier.

Der er besluttet en del i Socialudvalget vedr. Gaderummet siden det blev besluttet lukket. Det besluttede er således ikke gyldigt, før at de juridiske tvister i sagen om afviklingen af Gaderummet er løst juridisk.

Med udgangspunkt i de retsstridigheder og ulovligheder der er foretaget i sagen, og med det faktum at forvaltningen ikke har tænkt sig at handle på det, samt at "sagsbehandlingstiden" har varet over 9 måneder, og at det er umuligt at få Socialborgmesteren i tale, ser jeg ikke andre muligheder end at bede dig gå ind i sagen øjeblikkeligt og være behjælpelig med at der sker en afklaring på demokratisk og juridisk gyldig vis, og således er med til at sikre at de unges trivsel ikke sættes over styr. Det har de oplevet så mange gange før i deres liv. Og kære Overborgmester, du har en stor mulighed for radikalt at skrive historien om, ved at sikre at Gaderummets pionerarbejde kan fortsætte.

Jeg vedhæfter til din orientering breve fra Gaderummets advokat tilsendt Socialforvaltningen i en

pdf-pakke. Der er også direkte link til dem her:

2007-08-28 Gaderummet v Rosberg Advokater. Vedr. Gaderummets aftale og midler
2007-09-14 Advokat Bjarke Madsen. Til Socialforvaltningen om midler
2007-09-25 Advokat Bjarke Madsen. Skrivelse til Socialforvaltningen
2007-09-25 Advokat Bjarke Madsen. Fax til Socialforvaltningen
2007-10-01 Advokat Bjarke Madsen til Socialforvaltningen om Gaderummet

Heri fremgår også sagens andre juridiske tvists og forhold der bestrides gyldigheden og lovligheden af.

Slutteligt

Med det nye der er kommet frem om Tilsynsrapporten, som Gaderummet gjorde indsigelser mod, og som Gaderummet blev lukket på baggrund af at have gjort, vil jeg mene, at der ER berettiget kritik at gøre af Tilsynsmyndigheden i Københavns Kommune, som synede Gaderummet sommeren 2006, og som startede hele konflikten. Tilsynet synede Gaderummet ud fra, at Gaderummet kan og skal kunne pålægge sine brugere at gå i "ambulant medicinsk tvang", hvilket jeg mener er et ulovligt krav at stille Gaderummet. Som nævnt strider det mod psykiatriloven. Gaderummet har også klaret sig meget fint uden. Ligeledes kan det dokumenteres at Gaderummet var godkendt til at arbejde med unge, også med psykiske lidelser, der ikke ønskede medicin og pension, hvilket strider direkte mod Tilsynet udgangspunkt for at syne Gaderummet. Udvalget mente at det var ledelsen der var problemet i forhold til rapporten, men det er nok snarere de 6 uimplementerbare påbud der var problemstillingen overfor Gaderummets arbejde og unge.

Jeg mener at sagen er så grundigt belyst, at det er muligt og produktivt for alle parter, at Socialudvalget åbner op for øjeblikkelig fortsættelse af Gaderummets hidtidige arbejde. Det var en fin Tilsynsrapport, som Gaderummet fik i 2006. Kun de påklistede og retsstridige påbud, og som udgør et aftalebrud, skæmmer og pletter Tilsynsrapporten, og dermed sætter Gaderummets arbejde i miskredit. Disse påbud kan tages ud, og alt kan normaliseres fra samme øjeblik at dette sker.

Med venlig hilsen

Peter Mosegaard, bestyrelsesmedlem, brugerrepræsentant

SOF SEKR. RÅDHUSET		
	Behand.	Orient.
Borgmester		X ✓
Adm Direktør		
Direktør CSN		
Direktør JE		
Direktør SB		
Sekr./chef		
SUD		X ✓
Alle kt. chefer		
Socialcenter		
Fagkontoret		
Henlægges		
Dato		

Kopi til:

Sagen om den ulovlige lukning af Gaderummet

JYLLANDS
POSTEN

6. FEB 2008
S. 13.

I 12 år har værestedet Gaderummet gjort en stor forskel i mange unge menneskers liv, men det kan snart være slut.

Af Preben Brandt, dr. med.,
speciallæge i psykiatri,
bestyrelsesmedlem;

Kalle Birck-Madsen, cand. psych.,
fungerende men af kommunen afsat
daglig leder.

Peter Mosegaard, bruger af
Gaderummet, bestyrelsesmedlem;
Bjarke Madsen, advokat (H)

Socialudvalget i Københavns Kommune har fået et problem. Det hedder Gaderummet, et alternativt sted og arbejde for hjemløse og udstødte unge i alskens former med alverdens problemer, specielt af de tunge og vanskelige. Gaderummet er samtidig et helt åbent sted for alle, dog med præmissen, at der specielt skal være plads til de unge, upåagtet baggrund og personligt udtryk, der ikke har andre steder at være, mistrives eller er smidt ud fra deres steder.

Gaderummet arbejder består derfor i at bringe disse unge til hæfterne igen, øge deres velfindende, handlevne og samfundsmæssige formåen, så de kan få et selv-bærende liv.

I maj sidste år fik Gaderummet frataget sine midler fra statens Sats-pulje. Derfor er værestedet nu lukningsstruet. Fratagelsen af midlerne er sket på et retsstridigt grundlag, mener læserbrevsskribenterne. Foto: Niels Hougaard

lukning af Gaderummet er i dette lys et klart aftalebrud.

Havde Gaderummet i 2006 rettet sig ind efter tilsynets påbud, frem for at gøre indsigelse mod dem, så ville Gaderummet praksis være blevet retsstridig.

Alligevel blev Gaderummet frataget sine midler, fordi det ikke ville implementere den retsstridige praksis. Hvad gemmer sig heri?

At tilsynspraksis fra kommunens tilsynsmyndighed indenfor området af psykisk

Gaderummets arbejde er lykkedes så godt, at Gaderummet er et velfungerende sted med resultater. Og det har det været i 12 år nu. Men står det til Socialudvalget, skal det være slut.

I maj 2007 tog man Gaderummets midler, bevilget af statens Sats-pulje, fra Gaderummet, under henvisning til kommunens eget tilsyn påstand fra 2006 om, at Gaderummet skulle have vandrøgtet "psykiatriske patienter", ved at udnælde at sikre dem medicinsk behandling. Kommunen ønskede ikke at se på vores resultater, selv om de er indlysende og gentagne gange dokumenteret, for de troede på Kommunens eget tilsyn, trods grundlæggende indvendinger fra Gaderummet om fejl i tilsynets dokumentation.

Her står sagen i dag. Gaderummet har fortsat sit arbejde, og fungerer i dag som tidligere, bare i en tyndere udgave, der kan meget mindre, men som stadig formår det basale for sine unge. Men den økonomiske katastrofe nærmer sig hastigt og truer med at ødelægge det resterende arbejde, hvis ikke snart kommunen giver Ga-

derummet sine øremærkede midler fra Socialministeriet tilbage.

Men hvorfor skulle kommunen gøre dette? Hvad skulle få Socialudvalget til at skifte holdning, når nu det er et enigt Socialudvalg, der står bag fratagelsen af Gaderummets midler?

Retsstridig handling

Gaderummets svar er meget kort: Kommunens eget tilsyn har handlet retsstridigt.

Tilsynet så under deres besøg to brugere, der efter tilsynets vurdering var præget af alvorlig psykisk lidelse, og insisterer efterfølgende på, i tilsynsrapporten, at personalet skal tvinges i psykiatriske behandling. Tilsynet pålægger altså Gaderummet et krav om "ambulant tvang", dvs. tvangsmedicinering uden for det psykiatriske hospital rammer. Kravet om "ambulant tvang" strider mod blandt andet psykiatriloven.

Socialforvaltningen ved det godt, men de snakker udenom. Dog kan hverken Socialforvaltning eller So-

cialudvalg med tilbagevirkende kraft fjerne de retsstridige formuleringer i tilsynsrapporten. Tilsynet begår direkte retsbrud med deres påbud. Set ud fra de pågældende unge, så har psykiatrien været inde over deres liv. De har end ikke sagt nej til medicin, for de er end ikke blevet anmodet eller påkrævet at tage det!

Noget er helt galt. Gaderummet er ikke et "psykiatriske bosted", som tilsynet synes at se det med deres briller, og som medlemmer af Socialudvalget senere gentog i pressen. Og selv om Gaderummet havde været det, så ville kravet om tvangsmedicinering i alle tilfælde af psykisk sygdom eller lignende tilstand, stadig være en retsstridig handling.

Naturligvis ville Gaderummet ikke blande sig i det, hvis disse to unge eller andre selv ønskede behandling, ambulante eller under indlæggelse i psykiatrien. Men skal sandheden frem tyder alt på, hvad angår de pågældende unge, så har de i Gaderummet klart sig betydeligt bedre, end de tidligere gjor-

de inden for det psykiatriske system.

Stamme restriktioner

Alligevel vil man lukke Gaderummet, i hvert fald i den nuværende form. Tilsynets retsstridige psykiatripålæg til Gaderummet trækker nemlig alle andre af tilsynet stillede påbud med sig:

- ▶ at der skal være bestemt orden i Gaderummets gård;
- ▶ at kontrollere at de unge for natten opholder sig i deres egen seng, samt at ungen 31 og op afvises ved døren og må nøjes med gaden for natten.
- ▶ at unge skal bagudlægges deres problemer, rygeadfærd, andre uvaner og andet for at træde ind i Gaderummet.
- ▶ at unge under 18 år ikke kan komme forbi Gaderummet i dagtimerne.

Tilsynet formår med sine retsstridige manøvrer grundlæggende at negligere og mistænkeliggøre det i Gaderummets arbejde, der virker: Det socialpsykiologiske arbejdskoncept.

Det sker på trods af, at tilsynet selv kan beskrive Ga-

derummet som et sted, hvor »kontakten mellem medarbejderne og de unge er respektfuld og tillidsfuld.«

De unge er glade for Gaderummet, så skal det socialpsykiologiske ikke fortsætte, men derimod erstattes af psykiatrisk medicinering og socialpædagogisk overvågning, trods at de unge i Gaderummet for manges vedkommende kommer derfra, og bevidst har valgt det fra.

Det har de unge også ret til i Gaderummet, i hvis kendte projektbeskrivelse det blandt andet kan læses:

- ▶ at kunne komme i Gaderummet mhp. et liv uden behandling, medicin og pension
- ▶ at Gaderummet og dets metoder tager udgangspunkt i den unges behov

Tydelt aftalebrud

Tilsynets påbud tager Gaderummets kerneområde fra det, på trods af at tilsynet skriver at de i deres tilsyn »har taget særligt hensyn til Gaderummets historie og det alternative normsat.«

Det har tilsynet åbenlyst ikke gjort. Socialudvalgets

derummet som et sted, hvor »kontakten mellem medarbejderne og de unge er respektfuld og tillidsfuld.«

De unge er glade for Gaderummet, så skal det socialpsykiologiske ikke fortsætte, men derimod erstattes af psykiatrisk medicinering og socialpædagogisk overvågning, trods at de unge i Gaderummet for manges vedkommende kommer derfra, og bevidst har valgt det fra.

- ▶ at kunne komme i Gaderummet mhp. et liv uden behandling, medicin og pension
- ▶ at Gaderummet og dets metoder tager udgangspunkt i den unges behov

Tydelt aftalebrud

Tilsynets påbud tager Gaderummets kerneområde fra det, på trods af at tilsynet skriver at de i deres tilsyn »har taget særligt hensyn til Gaderummets historie og det alternative normsat.«

Det har tilsynet åbenlyst ikke gjort. Socialudvalgets

Til Socialborgmester Mikkel Warming og Socialudvalget
Københavns Kommune

d. 05-02-2008

Ang. Gaderummet og alvorlige konsekvenser for brugergruppen ift. det nye tilbud

Kære Socialborgmester og Socialudvalg Københavns Kommune

Som bruger af Gaderummet skriver jeg til jer, i forsøg på at få skabt en dialog med jer, om konflikten mellem Gaderummet og Gaderummets brugere på den ene side og Københavns Kommune på den anden side.

Når jeg søger en sådan dialog er det særligt på baggrund af den del af konflikten og problemstillingen, der omhandler den nye institution som af Københavns Kommune ønskes etableret for Gaderummets brugere. Som gjort opmærksom på tidligere, lægges der med denne plan op til grundlæggende ændringer af Gaderummet. Ændringer af en sådan alvorlig karakter, at brugerne i realiteten ikke vil kunne bruge det nye tilbud.

Det er i den forbindelse vigtigt at klargøre at Gaderummets brugere, primært består af unge marginaliserede der er udstødt andre steder fra, i almindelige kommunale hjælpetilbud og institutioner og herberger.

Deres adfærd og problemstillinger kunne ikke rummes eller afhjælpes der, af forskellige grunde, bl.a. at de fornødne kompetencer hertil ikke var tilstede, men særligt da tilbuddet indeholdt de traditionelle og socialpædagogiske rammer og tilgange, der konfliktede med den unges behov og adfærd, også den unges historie og opvækst med denne tilgang, som det eneste, og deraf følgende problemkompleks med socialpædagogikken, der "bare har været for meget". Af samme grund har det været en konflikt i sig selv at forsøge at nå den unge med socialpædagogikken, når det selv er en del af problemstillingen hos den unge. Dette er der i øvrigt forsket i.

Gaderummets unge har typisk tidligere været hele vejen rundt i det etablerede system og mødt de samme barrierer, hvorfor gaden, stofferne, kriminaliteten, prostitutionen og banderne blev levevejen, om det så var ved udstødelse eller ved eget valg.

Netop fordi der var en sådan "restgruppe" der ikke kunne nås, rummes hjælpes andre steder, opstod Gaderummets alternative tilbud, med sin alternative pædagogiske tilgang til den unge – det socialpsykologiske arbejde. Et andet koncept, eller diskurs om man vil. Denne tilgang konfliktter ikke med den unge, hvorfor det er lykkedes Gaderummet at kunne gøre gode resultater, som andre ikke har kunnet præstere. Også derfor er Gaderummet de unges eneste sted, hvorfor det også er dybt beklageligt at Københavns Kommune har haft et ønske om at afvikle Gaderummet. Særligt når jeg har læst at flere af Socialudvalgets medlemmer, har rost den alternative pædagogik og gerne så den bevaret.

Nu ønsker Københavns Kommune at etablere et nyt tilbud for Gaderummets brugere. Heri vil man indføre socialpædagogikken for de unge – igen. Det fremgår dels af planen, dels af brev fra direktør Sven Bjerre af 4. juni 2007 til Gaderummets brugere. Man søger således at indføre de selv samme rammer for Gaderummets unge, som stødte dem ud andre steder. Det er noget af et konfliktfyldt paradoks – ikke mindst for brugerne, der ikke kan bruge denne traditionelle pædagogik, eller omvendt, uanset hvilken grad af brugerinvolvering eller "højt til loftet" man putter ind i den. Jeg vil

gerne understrege at jeg er sikker på at det nye tilbud er udformet velmenende og ikke har nogen intentionen om at støde brugerne ud, men ud fra det foreliggende er det nærmest en naturlig følge at det vil gå den vej.

Jeg ser en meget stor konflikt i dette i forhold til brugerne og deres fremtid, da der som bekendt ikke er andre steder der kan honorere de særlige behov og ikke-behov hos Gaderummets brugere.

Jeg må i øvrigt rydde den misforståelse af vejen, om at, som det står skrevet, at Missionen blandt Hjemløse og Askovgården, der udgør Partnerskabet, har erfaring med målgruppen. Dette er ikke tilfældet idet at det bl.a. er herfra unge fra Gaderummet er blevet stødt ud eller ikke kunne rummes eller der var ikke de rette kompetencer til at få den relevante hjælp.

Jeg må endvidere afvise at der blot skulle være tale om en "ubegrundet mistillid og angst for det nye", fra brugernes side i forhold til det nye tilbud, eller tale om misforståelser omkring det nye tilbud.

I den forbindelse er det også vigtigt at Socialudvalget er klar over at der er mange unge i Gaderummet, der har behov for den psykolog-hjælp de modtager i Gaderummet. Der er primært tale om intensive psykologiske rådgivningsforløb, også med samme socialpsykologiske tilgang som tidligere nævnt. Da Gaderummet havde midler var der ca. 70 unge fast tilknyttet sådanne forløb, nu er der ca. 35. Derudover benyttes denne rådgivning også af mange andre unge i Gaderummet, mere løst end fast, når behov opstår, eller ved særlige og /eller akutte problemstillinger.

Gaderummets brugere står, ifølge planen om det nye tilbud, til at få afbrudt og miste disse forløb, som ellers er en afgørende hjælp for at de kan fungere og en væsentlig grund hvorfor de har søgt Gaderummet og kunnet trives deri. I det nye tilbud vil der være tilknyttet en psykolog 1-2 gange om ugen på faste dage. Jeg og de andre brugere i Gaderummet har meget svært ved at se hvorledes det nye tilbud vil kunne honorere de behov for intensiv psykolog-hjælp der er hos denne store gruppe af unge fra Gaderummet. Dette udgør også en del af konflikten, at der er nogen af brugerne der ikke længere kan få den hjælp som de ønsker og har behov for, og som de selv har valgt, og havde mulighed for at vælge. Med kendskab til brugerne, står det klart at det vil få alvorlige konsekvenser, både her og nu, og for deres fremtidige trivsel hvis de mister dette tilbud, hvilket også begrundes den utilfredshed med og mistillid til det nye tilbud, som flere af Gaderummets brugere har ytret for udvalget og forvaltningen, både mundtligt og skriftligt.

Endelig er brugernes tillidsforhold til de ansatte særligt afgørende, hvorfor det også for fleres vedkommende, der i forvejen hænger i en tynd tråd, vil betyde et knæk med alvorlige konsekvenser, at medarbejdergruppen pludselig ikke er der mere. Og jeg mener ikke det er rimeligt at bede brugerne om forståelse for og overbærenhed med at deres tilbud ændres så radikalt, og at de ikke i fremtiden kan få den hjælp, de får nu og at der fremover ikke skal være plads til dem – trods at de selv har været med til at bygge Gaderummet op fra bunden.

Ud fra det foreliggende, er det nye tilbud langt fra på tilsvarende præmisser som det nuværende Gaderummet, og vil ikke kunne honorere de behov der er hos Gaderummets brugere. Hvilket også flere med faglig ekspertise har gjort opmærksom på. Grundideen og forudsætningen for at de kan fungere og rummes i Gaderummet, falder sammen.

Også derfor er der naturligvis en reel og låst konflikt mellem brugerne og det nye tilbud, som er uløselig ganske enkelt fordi de ikke matcher hinanden. Det ligger så at sige i strukturen af det planlagte, at det vil konflikte, hvorfor også konflikten naturligvis bliver optrappet, når Københavns

Kommune efter min opfattelse har søgt at presse de unge til at tage imod det nye tilbud, som de kan se, de ikke kan bruge.

Når der ikke er et andet sted, der kan tage sig af Gaderummets unge, er det meget svært at se andre muligheder end at de vil falde tilbage til deres gamle liv, stofferne, kriminaliteten, isolationen og banderne, hvor Gaderummet kunne samle dem op, og rumme dem som det eneste sted.

Ingen brugere har eller har haft et ønske om at konflikten skal eskalere, og som jeg er sikker på heller ikke ønskes fra Københavns Kommunes side, hvorfor også flere af Gaderummets unge har søgt at formulere sig for forvaltningen og udvalget, i håb om en forståelse. For de har samtidig heller ikke haft et ønske om igen at leve i de rammer der udstødte dem andre steder, og har også set en umulighed deri.

Og det er bl.a. pga. at dette altafgørende paradoks, at jeg ønsker at der etableres en dialog med Socialudvalget med henblik på en bevarelse af Gaderummet, da brugerne ellers står til at blive taberne i sagen. Og det ved jeg at ingen har et ønske om.

Jeg vil derfor bede Socialudvalget om at drøfte sagen, med henblik på en dialog og genoptagelse af samarbejdet. Jeg henviser i den forbindelse til brev af 14. januar 2008 til Socialforvaltningen hvor Gaderummet bestyrelse anmoder om et møde med Socialforvaltningen. Jeg håber at et sådant møde vil blive bakket op af Socialudvalget.

Med venlig hilsen

Kent Iversen
Bruger af Gaderummet